

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τοϋτο είναι κι' έδρα πάλιν αι' Αθηναι.	Έτος χίλια οκτακόσα κι' εγδοήκοντα δεκτώ, το Ταμετο μας κλεισμένο και το χέρι ανοικτό.
'Ο Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θά βγαίνη. κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνη. Συνδρομητιάς θά δέχομαι — διότι τους άνέχομαι, μοναχά 'σας Έπαρχίας — και 'στό Έξωτερικόν. έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει το Έλληνικόν. Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,	για τα ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι. 'Αλλ' έδω συνδρομηται — δέν θά γίνονται ποτέ, κι' όσα φύλλα κι' αν κρατῆς — δέν περιῆς συνδρομητής. Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονίση. Γράμματα και συνδρομαι — αποστέλλονται σ' έμέ. Μές'στών φόρων την άντάρα — κι' όΡωμηός μας μιὰ δεκάρα.
Έβδομη του Μαΐου και λαύρα του ήλιου.	Ποόντος εξη και διακόσα κι' άλλο κόμμα σ' άλλα τόσα.

Άς ποῦμε δλοι «Ζήτω»
κι' έβγήκε κόμμα τρίτο.

Ω ευαγγέλια χαράς! . . χαρήτε, παλληκάρια,
'στη μέση ξεφύτρωσε και άλλο κόμμα πάλι . . .
'ξεράθηκαν τα λάχανα μαζί με τα παντζάρια,
και αρχηγοί επρόβαλαν και προεστώτες άλλοι.
'Ο Δεληγιάννης αρχηγός δέν είναι πλέον τώρα
και τρίτο κόμμα δυνατό μας έρχεται με φόρα.

Και άλλο κόμμα 'φύτρωσε 'στη μέση σαν άγγοῦρι
μαζί με την Πρωτομαγιά, μαζί με τους γαιδάρους,
'στη Θεσσαλία γίνεται μεγάλο νταβατοῦρι
κι' ό Ράλλης κάνει και αὐτοῦ κουμπάραις και κουμπάρους.
Και τρέχει ακατάσχετος με βάδισμα ταχύ
και ως Ιεραπόστολος τα πλήθη κατηχεῖ.

Μαζί με τα κορόμηλα και με τα φρέσκ' άγγοῦρια
ιδού! αντιπολίτευσις επρόβαλε καινούρια,
κι' άπάνω εις το Πήλιον αστράφτει και βροντά
ό Ράλλης ό ξανθόκομος με τον Γεωργαντά,
κι' άμέσως μεταβάλλεται ή γη της Θεσσαλίας
εις θάλλοντα Παράδεισον, εις γην Έπαγγελίας.

Και υποσχέσεις δίδονται προς τους βουλιμιῶντας
και πλήθη θεραπεύονται χωλών και αναπήρων,
δαιμόνια εκβάλλονται από δαιμονιῶντας
και τα έμβάλλουν έπειτα εις τας κοιλίας χοίρων,
ως έκαμε και ό Χριστός προ χιλιάδων χρόνων
'στην χώραν των Γαδαρηῶν, την πλήθουσαν δαιμόνων.?

Κι' ιδού! αρχίζουν οι ναοι τας κωδωνοκρουσίας
και λόγοι απαγγέλλονται για της ελευθερίας,
ό Ράλλης αναφαίνεται του έθνους ό Μεσσίας,
και δλοι τρέχουν με αὐτόν να κάμουν κουμπαραίς.
Και άντηχούν 'στο Πήλιον τα θούρια κι' οι κρότοι
κι' οι πρώτοι γίνοντ' έσχατοι κι' οι τελευταίοι πρώτοι.

Κι' ακοῦν οι κατηχούμενοι με ανοικτό το στόμα
και δλοι όνειρεύονται πηγές αφθονου πλούτου,
ιδομεν φως άληθινόν μ' αυτό το νέον κόμμα
και πνεῦμα έπουράνιον έλάβομεν εκ τούτου.
'Αλλά κι' εγώ αναφωνώ ετο τρίτον κόμμα Ζήτω,
και κατά φάλαγγας Έλάν ήλιου άρμα στήνω.

